

Waar was de man met de hoed op 1 Mei 2018?

Het was geweldig, voor diegenen die de verhalen hebben gevolgd: de man met de hoed is – on speaking terms- We spreken weer met elkaar. Niet in de laatste plaats door meneertje merel op de hoek van de vergeten tuintafel.

Het ontbijt in de tuin en af en toe lekker kunnen uitslapen.

Tja, zo gaan die dingen.

De man met de hoed had namelijk in 2017 al wat kaartjes gekocht voor theater. Dat doet de man met de hoed. In 2017 kaartjes kopen voor 2018. Dat enorme avontuur laat ik aan de man met de hoed. Hij maakt uit op welke dag van het jaar 2018 een dag van theater wordt. Eerlijk is eerlijk, we gaan altijd en het is altijd genieten. Vooral toneel: daar houden wij van.

Nog 2 kaartjes lagen in het verschiet.

1 kaartje voor 17 mei; maar da's voor later. 1 kaartje voor deze dinsdag 1 mei. De dag van de arbeid.

Wie weet dit nog? Misschien heeft het daar wel mee te maken. De man met de hoed heeft in het kopen van de theaterkaartjes altijd iets bijzonders. Was het eerder een kindervoorstelling: moderne dans – TETRIS – een geweldige voorstelling in 2016, was het nu "Buurman & buurman"

Een historie. Buurman & Buurman. AJETO

U moet dit weten; de filmpjes van buurman en buurman. Altijd aan het knutselen; altijd gaat het mis en fout: maar dan komt het tóch weer goed.

Deze keer met een voorstelling in theaters Tilburg: geschreven door Ivo de Wijs; bloemen voor die man.

Het was meer dan geweldig.

De man met de hoed en ik, wij komen wel vaker in dat theater, maar deze keer op deze 1 mei was het hele theater overgenomen door de kinders, door van die klein AAPIES. Overal en nergens, pappa's en mamma's; Opies en Omies; het was het domein van de kinders. Buurman & buurman. Een groot verhaal, een groot avontuur.

Alles was tot in de puntjes geregeld.

Om maar wat te noemen. Bij binnenkomst konden mamma's en pappa's ook een soort van plastic onderzettertje krijgen. Daar was goed over nagedacht. Dat onderzettertje: dat eruit zag als een soort van omgekeerd plastic kuipje: dat kon op de op de opengeklapte theaterstoel worden neergezet.

Kindertjes konden op deze manier net zo hoog zitten als echte mensen. Het was een feest.

In de grote zaal. Een enorme theaterzaal. Tja, zo gaan die dingen.

De man met de hoed had me meegetrokken naar loge; maar deze keer op eerste verdieping: kunnen we kijken naar toneel: maar ook naar de zaal. Daar gebeurt ook het een en ander.

Groot was het voorbeeld wat gesloten was.

Toen begon de voorstelling.

Hierover ga ik natuurlijk niets verklappen: maar het was buitengewoon spannend. Buurman & buurman hadden een probleem: mollen. Mollen in de tuin, mollen onder het huis. En: zoals dat Buurman & buurman betaamt, dan keer je het huis op z'n kant, omkeren. Dan kunnen we onder het huis zien waar de mollen blijven. Nu ja, de rest is de voorstelling. Een heel avontuur.

Het was geweldig: en wat een prachtige voorstelling.

Op weg naar huis moesten de man met de hoed en ik nog vaak lachen. Even kijken; tja en weer die lach. Wat een voorstelling; mooi hej! Tja, mooi hej! We lachten samen onze weg naar huis.

Tja, ... even werd het stil ...

De raed van Kultur; vindt dit maar nix: gelezen in het rapport. Theater in Nederland moet anders: theater is niet meer van deze tijd: vindt de Kultur Kammer: dat moet voor iedereen toegankelijk zijn. Vooral voor de minderheden. Dat is tenminste de mening van de Kultur Raedt: immers; in Nederland moeten ook alle minderheden naar theater: en dat wordt TIJD.

Thuisgekomen spuugde de man met de hoed in het eerste lege glas: zette het beheerst terug op het aanrecht. De man met de hoed pakte een ander glas. Schonk een duur schuim in. Reikte mij een sigaar. Het kraakte in de lederen stoel.

Ik greep op tijd in. Man met hoed; laat je niet foppen: het loopt zo'n vaart niet. Mensen gaan naar theater: en de raed voor de KUNSCHT; met de adviezen: maak je niet druk: theater = theater.

De man met de hoed haalde diep adem; prachtige voorstelling. Maar dat gaat zomaar weg; geen hoofddoek gezien: maar zoveel plezier voor die kindertjes. Het moet allemaal anders. Eerst al die lieve kindertjes eruit schoppen; en die lieve pappa's en mamma's.

Het moet allemaal anders.

De man met de hoed nam een hele diepe trek aan de sigaar;

Eerst alles eruit schoppen;

Dan komen de pinguïns.

Ik werd ineens een beetje boos maar ook verdrietig.

Een beetje heeft de man met de hoed gelijk.

De raad van Cultuur heeft de mening opgevat dat de theaters van Nederland; "toegankelijker moeten zijn voor minderheden"

Tja, zo gaan die dingen.

Nóg dieper zank de man met de hoed in de leren stoel.

Hij nam een slok schuim, rookte de kamer vol. Wist niets meer te zeggen.

Ik deed een poging:

Man met hoed: ...

Het is een kwestie van een kaartje kopen. Een kaartje schooieren. Eventueel voor loge,

Dat doen de mensen toch al sinds mensen heugnis?

De man met de hoed kon een lach niet verbergen, maar de zorgen waren er wel.

Jawel: blaasde de man met de hoed rook door de kamer: alles moet anders. Het was volle bak in Theaters Tilburg, 2 voorstellingen op één dag; een waar feest. 1 mei, de dag van de arbeid, uitgerekend Buurman & Buurman. Een geweldige voorstelling. Allemaal mensen, mensenkindertjes ... AAPIES door theater: op een plastic verhogend zitje; en roepen joh, toen de mollen zich weer lieten zien, onder het huis! Het gekantelde huis van Buurman & Buurman. De man met de hoed moest een beetje lachen, jawel. Het wordt nog een hele tijd voordat de "Kultür Kammer" heur zin krijgt.

__M__
( )
(>
/ \
© 2018-

voor diegenen die twifelen: de raad voor de cultuur heeft een verschrikkelijk rapport geschreven. De Nederlandse theaters moeten meer open staan voor de minderheden: - VOLGENS MIJ GEWOON EEN KWESTIE VAN EEN KAARTJE KOPEN